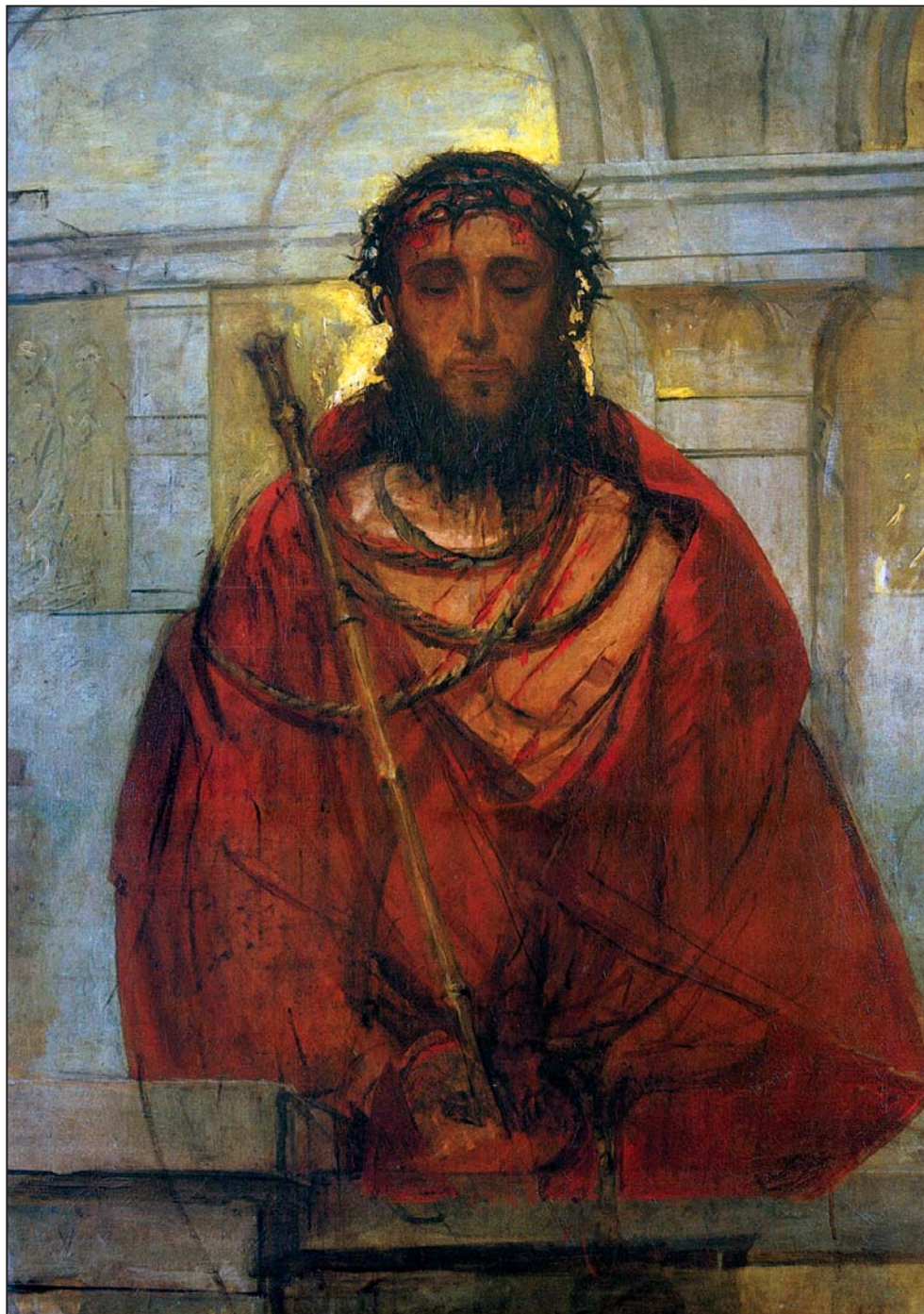

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ W POZNANIU • MARZEC • NR 2(133)2008

IKONA CIERPIENIA

Przed przystąpieniem do spowiedzi świętej chciejmy pa-
trzyć na ten obraz, owoc kon-
templacji i malarskiego talen-
tu naszego rodaka św. Brata
Alberta Chmielowskiego. Naj-
pierw zobaczymy **Serce Jezu-
sa** – symbol miłości Boga do
nas. To serce obrazuje różo-
wa plama odsłoniętego ciała
Jezusa, ułożona w kształt ser-
ca. Na ciele Jezusa widać śla-
dy biczowania – Serce Jezusa
ubiczowane za nasze grzechy.
Więzy krępują ciało Jezusa, to
znak bliskiej Jego śmierci, ale
to także symbol naszych grze-
chów. Za nie cierpiał nasz Pan,
one są naszą niewolą i z tej
niewoli ratuje nas Zbawiciel.
**Korona cierniowa i spływa-
jąca Krew** to zapłata za na-
sze grzechy. Jego drogocen-
ną Krwią zostaliśmy odkupie-
ni, jak pisze św. Jan: *Krew Je-
zusa, Syna Bożego, oczyszcza
nas z wszelkiego grzechu* (por.
1 J 1,7). My sami z naszą sła-
bością jesteśmy jak **trzcina**.
Jeśli oddamy się w ręce Jezu-
sa, Jego moc nas przemieni.
Za plecami Jezusa widać **zło-
ty blask**. To zapowiedź zmar-
twychwstania. To światło na-
dziei dla nas. W Chrystusie
jest nasza nadzieja i nasze
zmartwychwstanie.

*(Myśli z tegorocznych
rekolekcji parafialnych
o. Piotra Jordana)*

**Wpatrując się w Twoją umęczoną twarz, proszę Cię, Panie Jezu,
okaż mi miłosierdzie, daj łaskę nawrócenia,
przebacz moje grzechy!**

Obraz Ecce Homo namalowany przez św. Brata Alberta w 1889 r.

SPOWIEDŹ KROK PO KROKU

Jak dobrze przeżyć sakrament pokuty uczył nas w czasie rekolekcji wielkopostnych o. Piotr Jordan Śliwiński.

Spowiedź rozpoczyna się od znaku krzyża i pozdrowienia. Po pozdrowieniu kapłan powinien zachęcić do wyznania grzechów. Penitent powinien powiedzieć, kiedy ostatni raz był u spowiedzi, czy wypełnił pokutę sakramentalną, jeżeli poprzednio zapomniał wyznać jakieś grzechy ciężkie, to ewentualnie tutaj jest na to miejsce. Warto też podać jakieś ogólne informacje o sobie – wiadomo, że nie chodzi o nazwisko, ale na przykład ile mam lat, czy żyję w małżeństwie, czy mam dzieci, kim jestem z zawodu. Jeśli korzystam z pomocy psychiatry lub psychologa, to taka informacja ułatwi spowiednikowi zrozumienie sytuacji.

Wyznanie grzechów kończy formuła żalu i postanowienia poprawy. Obrzędy pokuty proponują kilka wzorcowych formuł, a wśród nich i taką: „Boże mój, żałuję, że Ciebie obraziłem swoimi grzechami. Mocno postanawiam więcej nie grzeszyć i unikać okazji do grzechu. Przez zasłu-

gi męki Jezusa Chrystusa zmiłuj się nade mną”.

Penitent po wyznaniu grzechów może dodać, że ma jeszcze jakieś pytanie albo problem i prosi o odpowiedź lub oczekuje rady.

Spowiednik wypowiada słowa pouczenia, które może mieć różną formę, na przykład dialogu albo krótkiej nauki zakończonej nałożeniem pokuty. Naprawdę warto rozmawiać ze spowiednikiem, da się wtedy sporo wyjaśnić, jest to też okazja, aby wiele zrozumieć. Naturalnie pamiętajmy, że jest to dialog w obrębie sakramentu, a nie towarzyska pogawędka; dialog przesycony wiarą i pokorą. Przede wszystkim to Chrystus działa swą łaską w tym sakramencie.

Penitent bezpośrednio przed rozgrzeszeniem lub w jego trakcie wzburza w sobie akt żalu i może wyrazić go, wypowiadając w ciszy odpowiednią formułę, na przykład: „Boże, bądź miłosierny mnie grzesznemu”.

Warto przysłuchać się formule rozgrzeszenia – jest bardzo piękna i zawiera głębokie treści teologiczne. Umiejscawia sakrament pokuty w historii zbawienia, która jest dziełem Trójcy Przenajświętszej:

Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swego Syna i zesłał Ducha Świętego na odpusz-

czenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez postugę Kościoła.

I JA ODPUSZCZAM TOBIE GRZECHY W IMIĘ OJCA I SYNA, I DUCHA ŚWIĘTEGO.

Po rozgrzeszeniu spowiednik wypowiada formułę kończącą spowiedź. Do wyboru są trzy formuły. Pierwsza, najkrótsza: „Wystawiajmy Pana, bo jest dobry”, na którą penitent odpowiada: „Bo Jego miłosierdzie trwa na wieki”. Sam najchętniej używam drugiej, bo ją bardzo lubię: „Szczęśliwy człowiek, któremu została odpuszczona wina, a grzech jego zapomniany. Raduj się i wesel w Panu. Idź w pokój”. Trzecia formuła mówi o zadośćuczynieniu. Brzmi tak: „Męka Jezusa Chrystusa, naszego Pana, wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny i wszystkich Świętych, dobro, które spełnisz, i cierpienie, które zniesiesz, niech będą zadośćuczynieniem za twoje grzechy, wyjednają ci wzrost łaski i nagrodę życia wiecznego. Idź w pokój”.

Niektórzy penitenci kończą słowami: „Bogu niech będą dzięki”. Liturgia sakramentu się kończy, warto po niej jeszcze przez chwilę w cichej modlitwie uwielbić Boga za Jego wielkie miłosierdzie.

Fragment książki „Grzechy w kratkę” – rozmowa z o. P. J. Śliwińskim (OFM)

CAŁODZIENNA SPOWIEDŹ ŚWIĘTA W NASZYM KOŚCIELE z udziałem zaproszonych Księży

Wielki Wtorek, 18 marca, godz. 6:30 – 21:00

Przez cały dzień poza Mszami świętymi:
adoracja Najświętszego Sakramentu,
Komunia Święta co 15 minut.

Bardzo prosimy wszystkich Parafian, by właśnie w tym dniu przystąpili do sakramentu pokuty.

Św. Jan Vianney o sakramencie pokuty:

Aby przyjąć sakrament pokuty, trzeba trzech rzeczy: wiary, pozwalającej odkryć Boga obecnego w kapłanie, nadziei, pozwalającej wierzyć, że Bóg udzieli nam łaski przebaczenia, miłości skłaniającej nas do kochania Boga i przykazującej sercu żal za to, że Go obrażaliśmy.

Mówi się, że jest wielu takich, którzy się spowiadają, lecz mało tych, którzy się nawracają. Wierzę w to mocno, bo mało jest spowiadających się ze szczerą skruchą. Gdy kapłan daje nam rozgrzeszenie, musimy myśleć tylko o jednym: o tym, że krew Boża spływa do naszej duszy, aby ją obmyć, oczyścić, uczynić na powrót tak piękną, jak była tuż po chrzcie.

WIELKI DAR

Otrzymaliśmy dla naszej parafii wielki dar z Kalkuty, relikwie bł. Matki Teresy. To nowe zadanie dla nas.

Dom Czystego Serca

Od wielu lat byłam zafascynowana dziełem i myślami Matki Teresy z Kalkuty. W moich marzeniach zawsze bardzo pragnęłam pojechać do Indii, do Kalkuty. Nieoczekiwanie, w tym roku pojawiła się możliwość takiego wyjazdu. W dniach od 28 I – 8 II, z moją przyjaciółką pojechaliśmy do Kalkuty, do miejsca, które od lat związane jest z błogosławioną Matką Teresą.

Po przybyciu do tego przeludnionego miasta zrozumiałam, że Matka Teresa kierowana wolą Bożą świadomie wybrała sobie to miejsce, aby tam realizować Dzieło Boże, zakładając zgromadzenie Misjonek Miłości. Życie w Kalkucie toczy się na ulicy – tam mieszkańcy slumsów śpią, myją się, odpoczywają i jedzą w warunkach niewyobrażalnego ubóstwa. Wielu ludzi w Kalkucie nie wie, co to znaczy mieć własny dom. I właśnie tam Matka Teresa podnosiła biednych i chorych, zapewniając im godziwe warunki do życia, przywracając ludzką godność siłą miłości. W czasie mojego pobytu w Kalkucie byłam wolontariuszem w dwóch domach założonych przez Matkę Teresę. Przed południem pracowałam w szpitalu dla kobiet, a po południu w „Domu Dziecka Opuszczonego”. Znajdowałam w oczach ludzi tam mieszkających wielką radość

i wdzięczność, którą pomimo cierpienia, jakiego sami doświadczyli, potrafili obdarzać innych. Dzięki Bogu, Matce Teresie i Misjonarkom Miłości wielu ludzi odzyskało, i nadal odzyskuje, swoją godność.

Posługa wolontariuszy przyjeżdżających z całego świata to prawdziwa szkoła miłości. To właśnie tam rozumiałam, co to znaczy kochać Boga i drugiego człowieka. Na jednej z tablic w Domu Generalnym Misjonek Miłości przeczytałam słowa Matki Teresy, które głęboko utkwiły mi w sercu: „Im mniej masz, tym więcej możesz dać, wydaje się to absurdalne, ale taka jest logika miłości”.

Wiele w naszej misji zawdzięczamy pomocy ks. Tomasza Grysy z Nuncjatury Apostolskiej w Delhi, który pomagał i wspierał starania o przekazanie relikwii błogosławionej Matki Teresy dla naszej parafii na prośbę ks. proboszcza Marcina Węclawskiego. Dzięki woli Bożej i modlitwie spotkała nas wielka radość, gdyż otrzymaliśmy relikwie błogosławionej Matki Teresy. Przywiozliśmy je do Polski z radością i wielkim wzruszeniem. Posiadanie przez naszą wspólnotę parafialną relikwii Błogosławionej stawia przed nami zadanie lepszego poznania i wprowadzenia w czyn Jej idei.

Alina Prędko

Wprowadzenie do kościoła relikwii bł. Matki Teresy z Kalkuty

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego (w tym roku przesuniętą na poniedziałek 31 marca), obchodzoną jako dzień świętości życia, uroczysta Msza święta o godz. 18:30. Będzie ona sprawowana w intencji: obrony życia nienarodzonych, kobiet w stanie błogosławionym, małżeństw modlących się o dar rodzicielstwa. W czasie Mszy świętej przekazanie relikwii bł. Matki Teresy naszemu kościołowi, po Mszy świętej okazja do ich uczczenia.

Zapraszamy Parafian do wspólnej modlitwy!

Fot. arch. MC

List z Kalkuty

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”

Kalkuta, 5 lutego 2008

Drogi Księżo Marcinie, niech pokój Pana naszego Jezusa Chrystusa będzie z Tobą. W odpowiedzi na Księdza prośbę, jesteśmy szczęśliwie mogąc ofiarować relikwie, ‘ex-sanguine’ (z krwi) naszej Matki, błogosławionej Teresy z Kalkuty, aby była czczona w Kościele Maryi Królowej w Poznaniu. Niech modlitwy naszej Matki, Błogosławionej Teresy z Kalkuty oraz obecność Jej relikwii pomogą wszystkim, którzy oddają Jej, cześć wzrastać w miłości do Boga i do najbiedniejszych z biednych. Prosimy, abyście pamiętali w Waszych modlitwach o nas i o biednych, którym służymy.

*Wasza Siostra w Jezusie, Nirmala Joshi
Przełożona Generalna Zgromadzenia
Sióstr Misjonek Miłości*

Kapsuła z relikwiami dar z Kalkuty. Będzie umieszczona w nowym relikwiarzu (czyt. str. 7)

Fot. J. Tomaszewski

Pójdziemy z Tobą i za Tobą o Chryste! Z Twoim Krzyżem, przez Twoją Mękę i Śmierć do Zmartwychwstania!

Wielki Tydzień w naszej parafii rozpocznie się już w piątek wieczorem przed Niedzielą Palmową. W **piątek 14.03 o godz. 19:00** wyruszy **droga krzyżowa** ulicami naszej parafii. Nabożeństwo drogi krzyżowej zrodziło się w Jerozolimie, na jej ulicach, od Pretorium, miejsca wydania wyroku

Fot.: Jerzy Kot

na Pana Jezusa po Golgotę, miejsce Jego śmierci, pogrzebu i grobu. Dlatego też ulice są poniekąd najwłaściwszym miejscem dla tego nabożeństwa. Wyjdziemy na ulice, by wyznać wiarę i publicznie przepraszać za grzechy.

Fot.: Jerzy Kot

Niedziela Palmowa – Męki Pańskiej

W Niedzielę Palmową, przed Mszą świętą dla dzieci o **godz. 10:45**, spod gmachu Politechniki wyruszy **procesja z palmami**, dla upamiętnienia uroczystego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. W czasie Mszy świętych odczytamy opis Męki naszego Pana, w tym roku wg św. Mateusza. W tym dniu chcemy także potwierdzić naszą wiarę uczynkiem miłosierdzia. Organizujemy zbiórkę żywności dla naszych najuboższych parafian.

Fot.: Jerzy Kot

Wielki Czwartek

O godz. 8:00 modlić się będziemy jutrznią, liturgiczną modlitwą Kościoła.

O **godz. 18:30 Msza święta Wieczery Pańskiej** rozpocznie świętowanie Triduum Paschalnego. W tej uroczystej Mszy świętej przez czytania biblijne, obrzęd umycia nóg, słowa modlitwy eucharystycznej jeszcze bardziej możemy wejść z Chrystusem i Apostołami do Wieczernika. Po Mszy świętej procesja z Najświętszym Sakramentem do tzw. Ciemnicy i śpiew I części Gorzkich żali. Bardzo to ważne byśmy w ten wieczór trwali na modlitwie dziękczynienia za dar Eucharystii i kapłaństwa, byśmy z Chrystusem przeżyli Jego konanie w Ogrójcu. Kościół będzie otwarty do godz. 24:00.

Fot.: Jerzy Kot

Wielki Piątek

Dzień rozpoczniemy o godz. 8:00 modlitwą jutrzni.

O godz. 15:00, w godzinie śmierci Pana Jezusa, w naszym kościele **droga krzyżowa** i początek nowenny przed świętem Miłosierdzia Bożego.

O godz. 18:30 liturgia na cześć Męki Chrystusa. Czytanie Pasji wg św. Jana, wywyższenie i adoracja Krzyża. Komunia Święta i tzw. pogrzeb Chrystusa, czyli procesja przeniesienia Najświętszego Sakramentu do Grobu Bożego. Śpiew Gorzkich żali cz. II i III, adoracja w ciszy do godz. 24:00. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły i nie ma od niego żadnej dyspensy.

Wielka Sobota

Jak w dni poprzednie, o godz. 8:00, modlić się będziemy jutrznią.

W tym dniu wspominamy spoczynek Chrystusa w Grobie. Zgodnie ze starą tradycją w Wielką Sobotę świecimy potrawy. Dawniej liturgia sprawowana była już rano. W czasie tej liturgii uroczystie święcono wodę chrzcielną. Nią, u początków chrześcijaństwa w Polsce, święcono pokarmy, by były spożywane nie na cześć bożków pogańskich, ale na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Ten piękny zwyczaj nie tylko się zachował, ale rozwinął. W naszych czasach święcenie potraw w Wielką Sobotę jest bardziej popularne niż opłatek wigilijny. **Święcenie pokarmów od godz. 10:00 do 17:00** przed domem parafialnym. W tym dniu nie ma obowiązku postu, ale tradycja chrześcijańska zachęca nas do jego zachowania.

Wielkanoc – Wigilia Paschalna

Największą uroczystością chrześcijaństwa jest Zmartwychwstanie Pana Jezusa, przeżywane i obchodzone przede wszystkim w noc z Wielkiej Soboty na Wielką Niedzielę. **O godz. 21:00** rozpoczniemy w naszym kościele liturgię **Wigilii Paschalnej**. Pierwsza jej część to liturgia światła. Przed kościołem zostanie poświęcony ogień, od niego zapalony i poświęcony paschał. Od paschału zapalimy w kościele nasze świece. Odśpiewany przy paschale hymn pochwalny dzieła stworzenia i odkupienia zakończy tę część liturgii. Dalej liturgia słowa, czytania Starego Testamentu, katecheza św. Pawła o chrzcie świętym z listu do Rzymian i Ewangelia o Zmartwychwstaniu. Trzecią częścią Wigilii Paschalnej jest liturgia chrzcielna: wyrzeczenie się zła i wyznanie wiary, poświęcenie wody chrzcielnej i pokropienie nią zgromadzonych w kościele. Po niej następuje liturgia Eucharystii. Na jej zakończenie uroczysta procesja rezurekcyjna. Niesiemy w monstrancji i w naszych sercach Ciało Chrystusa dla nas ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Śpiew *Te Deum* – Ciebie Boga wysławiamy i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem zakończy tę uroczystość.

Takie skarby mamy w Kościele, takie jest bogactwo liturgii. Jakże pragnę, by wszyscy Parafianie nie tylko o tym wiedzieli, ale z tego bogactwa zaczerpnęli. Jakże to ważne, by każda i każdy z nas szczerze postanowił: Pójdziemy z Tobą i za Tobą o Chryste! Z Twoim Krzyżem, przez Twoją Mękę i Śmierć do Zmartwychwstania!

ks. prob. Marcin Węclawski

Fot.: Jerzy Kot

Patronowie wildeckich ulic – Jan Kiliński

Cała rodzina – Jan Kiliński szewc i jego dwaj bratankowie – kanonicy poznańscy zasłużyli na naszą pamięć.

Ktoś ostatnio w poznańskiej prasie nazwał ulicę Kilińskiego „najbardziej wildecką” z ulic Wildy. Myślę, że to trafne spostrzeżenie. Ową „wildeckość” sprawia centralne położenie w dzielnicy i dziwna zawiłość przebiegu „Kiliny” – jak gdyby chciała ona ogarnąć jak najwięcej domów.

Patron ulicy, Jan Kiliński, należy do tych niewielu bohaterów narodowych, którzy wywodzą się nie ze „sfer wyższych”, lecz z ludu. Stąd też szczególna popularność i swojskość Kilińskiego. Urodzony w roku 1760 w wielkopolskim Trzemesznie z zawodu był szewcem. Mając lat dwadzieścia przeniósł się do Warszawy. Musiał się tam szybko społecznie wybić, skoro już w roku 1791 został wybrany radnym miejskim Stolicy. Kiedy w roku 1794 wybuchło powstanie kościuszkowskie, Kiliński stał się jednym z jego przywódców. W ciągu dwu dni (17/18 kwietnia) był to owego roku Wielki Czwartek i Wielki Piątek lud Warszawy wraz z żołnierzami polskimi wyparł ze Stolicy rosyjskich okupantów. Z majstra szewskiego stał się Kiliński „pułkownikiem Najjaśniejszej Rzeczypospolitej”. Wśród mieszkańców Warszawy krążył wierszyk: „Kmiotek pług porzuca, cisza szewc kopyta, gdy w niebezpieczeństwie jest Rzeczypospolita. Lepszy jest wtedy prostak patriota, niż pan samolub błyszczący od złota”.

Po upadku powstania i ostatnim rozbiórce Polski Kiliński został uwięziony przez Rosjan. Powróciwszy do

kraju po czterech latach, pełnił w czasach Księstwa Warszawskiego ponownie funkcję radnego Stolicy. Umarł w roku 1819, pozostawiając po sobie spisane wspomnienia, wydane później drukiem. Potrafił więc w życiu władać sztyłem i dratwą, szablą i piórem.

Warto wspomnieć, że dwóch Kilińskich, Wincenty i Teodor, bratankowie Jana, zostało kanonikami w Poznaniu.

Jan Kiliński (1760 - 1819)

Ich ojcem był Baltazar Kiliński, który, podobnie jak jego brat Jan, był z zawodu szewcem. Ks. Wincenty Kiliński został kanonikiem poznańskiej kapituły katedralnej, a ks. Teodor Kiliński – kolegiaty farnej. Ks. Teodor Konstanty Kiliński urodził się w roku 1801. W roku

1823 ukończył gimnazjum w Poznaniu. Studia odbył w Krakowie i tam, w roku 1826 otrzymał święcenia kapłańskie. W roku 1834 wrócił nad Wartę. Żyjąc bardzo skromnie, wręcz ubogo, na zewnątrz mało się udzielając, pracował skrzętnie naukowo i poza Farą najłatwiej go było spotkać w księgarni Żupańskiego (także patrona jednej z ulic Wildy). Ks. Teodor opracował i wydał w roku 1858 bezimiennie *Dzieje narodu polskiego* – podręcznik historii Polski. Szeroko poczytna książka miała w sumie aż pięć wydań. Wśród innych prac ks. Teodora Kilińskiego wspomnieć trzeba szczególnie *Śpiewy nabożne* dla użytku katolików naszej archidiecezji. Zmarł w roku 1863.

Na koniec wspomnienie z niedawno minionych czasów. W maju 1978 roku w czasie nawiedzenia Poznania przez Obraz Jasnogórski, miałem u siebie gościa – niemieckiego inżyniera, katolika z ówczesnej NRD. Aby pokazać mu miasto w jego świątecznej szacie, pojechałem z moim gościem właśnie na Wildę. Wystrój wildeckich ulic przekroczył wszystko, co sam dotąd widziałem. Nie było wprost skrawka, którego nie zdobiłyby światła, wstęgi, chorągiewki, kwiaty. Był to już wyraz nie tylko uczuć religijnych, ale nieme, niepowstrzymane wołanie: „My chcemy Boga i chcemy być wolni!” Mój niemiecki przyjaciel patrzył na to morze światła i kwiatów i na postawę mieszkańców Wildy oniemiały z wrażenia. Myślę, że w tej manifestacji kryło się też jakieś ziarenko z ducha Kilińskich. Duch i kultura narodu nie tworzy się przecież jednego dnia.

(mzw)

Caritas Parafii Maryi Królowej – nr konta: 60 1020 4027 0000 1902 0046 9650

Maryjna
WSPÓLNOTA

Miesięcznik poświęcony sprawom Parafii Maryi Królowej w Poznaniu. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Redakcja: Katarzyna Deskur (sekretarz redakcji), Grażyna Grobelna, Maria Lewandowska, Magdalena Młynarz, Jarosław Tomaszewski, ks. Marcin Węclawski (p.o. red. naczelnego), Małgorzata Wołyńska, Maciej Zimnicki. Adres redakcji: Biuro Parafialne, ul. Rynek Wildecki 4, 61-558 Poznań, www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl. Druk: Edica S.A. Nakład: 3000. Pismo nie ma ceny. Redakcja i współpracownicy pracują społecznie. Koszty druku pokrywamy ze złożonych ofiar. Redakcja zastrzega sobie prawo adiacji i skracania tekstów. Pismo należy do Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej.

Z ostatnich tygodni

- Dzieci przedszkolne oraz ze szkół podstawowych uczestniczyły w zimowych półkoloniach zorganizowanych przez Caritas parafialną (28.01 – 8.02).
- Odwiedziny duszpasterskie, nazywane „kolędą”, zakończyły się w naszej parafii na początku lutego.
- Podczas Ofiarowania Pańskiego składka ze Mszy świętych przeznaczona była na utrzymanie zakonów kontemplacyjnych; w naszej archidiecezji są to: zakon Sióstr Karmelitanek w Poznaniu i Sióstr Klarysek w Pniewach.
- W pierwszą niedzielę lutego, osoby chore na gardło przyjęły błogosławieństwo św. Błażeja. Specjalne błogosławieństwo otrzymały również dzieci, które skończyły roczek.
- Od środy popielcowej (6.02) do I niedzieli Wielkiego Postu (10.02) o. Jordan Piotr Śliwiński, z zakonu franciszkanów, prowadził rekolekcje wielkopostne. Nauki oparte były na przesłaniu płynącym z obrazu Adama Chmielowskiego, brata Alberta, „Ecce Homo” – „Oto Człowiek”.
- Członkowie Klubu Seniora odwiedzili dom zakonny Sióstr Serafitek przy kościele św. Rocha. • Dla seniorów został zorganizowane szkolenie z obsługi komputera. • Specjalnie dla osób starszych przygotowana została katecheza „Czy smutek jest potrzebny?”
- Koło Misyjne podczas zbiórki po Mszach św. zebrało 2964 zł na dzieło „Ad gentes”.
- Dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii Świętej oraz Wczesnej Pierwszej Komunii, która odbędzie się w Wielki Czwartek, odnowiły swoje przyrzeczenia chrzcielne. (9 i 16.03)
- Na początku Wielkiego Postu do naszych domów trafił list pasterski księdza Proboszcza.
- Zaprosiliśmy rodziców młodzieży, która przygotowuje się do przyjęcia sakramentu bierzmowania na kolejne spotkanie. (20.02)
- Grupa Biblijna prowadzona przez ks. Janusza Nawrota zaprasza na kolejne spotkanie. (28.03)
- Schola gregoriańska zaprasza w każdą środę o godz. 19:30 na próby śpiewu chorału gregoriańskiego do salki domu parafialnego.

Msze święte za Parafian

9.3 – godz. 18:30; 16.3 – godz. 11:00; 22.3 - godz. 21:00;
23.3 – godz. 12:15; 30.3 – godz. 9:30; 6.4 – godz. 12:15;
13.4 – godz. 18:30; 20.4 – godz. 9:30; 27.4 – godz. 15:00

Relikwie w Kościele (c.d. ze str. 3)

W centrum naszej wiary jest Jezus Chrystus. Wierzmy, że Syn Boży stał się człowiekiem i dla naszego zbawienia umarł na krzyżu i w ciele zmartwychwstał. Dlatego nasza wiara ma także odniesienia do rzeczy materialnych. Wierzmy we wstawiennictwo świętych, wierzymy, że przez relikwie, pozostałości z ciała świętych, święci są szczególnie obecni wśród nas. Dlatego relikwie otaczamy szacunkiem, umieszczamy je w ołtarzu, by święci byli obecni z nami w czasie sprawowania Ofiary Mszy świętej oraz umieszczamy je w relikwiarzach. Relikwiarz to ozdobna oprawa dla relikwii pozwalająca uczyć je przez ucałowanie i ułatwiająca modlitwę przy nich.

(red.)

Ochrzczeni

- 2 lutego Antoni Antowski, ul. Prądyńskiego 23
Nikola Wysocka, ul. Robocza 17a
Rafał Nowak, ul. Chwiałkowskiego 11
- 16 lutego Jakub Marcinkowski, ul. 28 Czerwca 1956 r. 119
Jakub Jabłoński, ul. Sikorskiego 2
- 22 lutego Wiktoria Kasprzak, ul. 28 Czerwca 1956 r. 124
Damian Hirsz, ul. Wierzbicice 11
Kamil Józwiak, ul. Wierzbicice 30
- 23 lutego Michał Hasiura, ul. Robocza 19
Weronika Sobolewska, ul. Wierzbicice 14
Emilia Sobolewska, ul. Wierzbicice 14
Weronika Jarmoszko, ul. Robocza 21a
- 24 lutego Stanisław Hartman, ul. Robocza 5
- 1 marca Maksymilian Nowak, ul. Chwiałkowskiego 10A m.15
Dawid Flisiak, ul. Wierzbicice 57
Piotr Przysuszyński, ul. Prądyńskiego 14A
Milana Antonina Błaszak, ul. Wierzbicice 41

Odeszli do Pana

- 2 lutego Władysława Maciejewska, l. 84, ul. Górna Wilda 99
- 4 lutego Maria Wieczorek, l. 50, ul. Górna Wilda 95
- 4 lutego Teresa Juszcak, l. 71, ul. Górna Wilda 91
- 7 lutego Ewa Michałowska, l. 43, ul. Przemysłowa 21
- 11 lutego Halina Krzyżaniak, l. 84, ul. Prądyńskiego 11
- 12 lutego Maria Stefaniak, l. 77, ul. Chwiałkowskiego 31
- 21 lutego Zbigniew Górski, l. 87, ul. Św. Jerzego 15
- 22 lutego Anna Haszkiewicz, l. 70, ul. Sikorskiego 17
- 22 lutego Jarosław Szurek, l. 45, ul. św. Jerzego 3
- 24 lutego Eligiusz Pleisler, l. 99, ul. Żupańskiego 13a
- 25 lutego Marek Hinc, l. 49, ul. Czajcza 12
- 28 lutego Teresa Kuciak, l. 77, ul. sw. Jerzego 7a

Caritas Parafialna organizuje
w Niedzielę Palmową 16.03
od godz. 8:00 do 16:00

**zbiórkę żywności, owoców,
środków czystości**

dla najuboższych parafian

Podziel się z drugim! Zapraszamy!

Odwiedzajcie internetowe strony
prowadzone przez naszą parafię!
www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl
www.wczesna-komunia.com.pl
www.ministrancimaryikrolowej.com
W najbliższym czasie udostępnią
będziemy zapisy kazań z naszego
kościółka w formatach MP

Gorzkie żale

To nabożeństwo o Męce Chrystusa, obecne w polskiej pobożności od 300 lat. Zrodziło się przy kościele św. Krzyża w Warszawie. Pierwszy tekst został wydany w 1707 roku. W wieku XIX rozpowszechniło się w całej Polsce. Układ Gorzkich żali przypomina niedzielne nieszpory. Rzeczywiście w Wielkim Poście to pasyjne nabożeństwo zastępowało nieszpory. Język Gorzkich żali jest barokowy, archaiczny, co dodaje im większego majestatu. W czasie Gorzkich żali wygłaszane są kazania pasyjne – komentarz do Męki Chrystusa. Doświadczenie wielu świętych pokazuje, że rozważanie Męki Pana Jezusa prowadzi wielu ludzi do głębokiego nawrócenia. Zapraszamy Parafian do udziału w tym nabożeństwie w kolejne niedziele Wielkiego Postu o godz. 15:45 (kazania głosi

Fot. Jarosław Tomaszewski

w tym roku ks. Proboszcz) oraz w Wielki Czwartek i Wielki Piątek po wieczornej liturgii. Niech przez to nabożeństwo szczerzy żal za grzechy i miłość do Zbawiciela przenikną nasze serce.

(red.)

Katecheza żywej wiary

Katecheza, której celem jest przekaz żywej wiary nie polega tylko na nauczaniu wiedzy o Panu Bogu. Katecheza żywa (z

języka greckiego zwana mistagogiczną), to katecheza, która przez znaki liturgiczne prowadzi do osobistego spotkania z Chrystusem we wspólnocie Kościoła. Wprowadza człowieka w tajemnicę Chrystusa Zbawiciela. Szczególnie Triduum Paschalne jest bogate w znaki liturgiczne. Na foto-

Fot. Jarosław Tomaszewski

grafii obok: Msza święta połączona z odnowieniem przyrzeczeń chrztu świętego, dla dzieci, które przygotowują się do wczesnej I Komunii Świętej. Po wyrzeczeniu się zła, dzieci ze swymi matkami i matkami chrzestnymi, podchodziły do chrzcielnicy i żegnały się wodą chrzcielniczną. Po założeniu alb i uroczystym wyznaniu wiary dzieci ze swoimi ojcami i ojcami chrzestnymi podchodziły do paschału. Zapalona świeca wręczała dziecku ojców. To nie tylko znak liturgiczny, ale głęboka prawda. Pierwszymi nauczycielami i przekazicielami wiary są dla dzieci rodzice.

(red.)